

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΠΟΛΥΤΕΧΝΟ

Ο κινηματογράφος και το θέατρο, τέχνες της σκηνοθεσίας και οι δύο, συναντιούνται, μέσα από την τέχνη και την τεχνική της σκηνογραφίας και της ενδυματολογίας, με την εικαστική αναπαράσταση, παραδοσιακή και μοντέρνα, υπό τη συνοδεία μουσικής, στον τρόπο που είναι αρχιτεκτονημένη, σκηνοθετημένη-χωροθετημένη και "ηλεκτρονικά παραστημένη" η αναδρομική έκθεση του Βασίλη και Διονύση Φωτόπουλου, στο πολυόροφο του Μύλου. Ο κινηματογράφος δεν είναι μόνο μια τέχνη και ούτε είναι μόνη σ' αυτό το Φεστιβάλ.

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Γυμνόστηθες γυναίκες μιλάνε για τη ζωή τους (Topless women talk about their lives)

του Χάρρυ Σινκλαίρ (Νέα Ζηλανδία, 1997)

Πρώτα μερικές απαραίτητες διευκρινίσεις: Καταρχήν, ο τίτλος της ταινίας δεν έχει καμμία σχέση με το περιεχόμενό της. Η ταινία δεν έχει καμία απολύτως πλοκή. Ο διευθυντής φωτογραφίας έμαθε πως να φωτογραφίζει σε κινηματογραφικό φιλμ κάνοντας απλά την ταινία. Από τους τίτλους της απουσιάζει η καλλιτεχνική διεύθυνση. Το συνεργείο είχε μόνο έξι μέλη. Το κέντρο κινηματογράφου της Νέας Ζηλανδίας χρηματοδότησε το φιλμ βασισμένο στην ιδέα μιας ιστορίας "δίκως προυπολογισμό" και δίκως σενάριο. Το σενάριο γραφόταν την ώρα που γυριζόταν το φιλμ. Ο άνθρωπος που σκηνοθέτησε την πιο τρελή και αναρχική κωμωδία των τελευταίων χρόνων λατρεύει τα θρίλερ και ταινίες όπως την *Τσάινατάουν* και τη *Δεύτερη Ευκαιρία*. Και τώρα ας πάρουμε τα πράγματα με τη σειρά. Ο Χάρρυ Σινκλαίρ συνήθιζε να γυρίζει σπιτικές ταινίες παρέα με τους φίλους του. Μια μέρα κι ενώ περπατούσε στο δρόμο του 'ρθε στο μυαλό ο τίτλος "Γυμνόστηθες γυναίκες μιλάνε για τη ζωή τους".

Για να δικαιολογήσει τον τίτλο έφτιαξε τον χαρακτήρα του Αντ. Είναι ο συγγραφέας της παρέας που γράφει ένα σενάριο για γυμνόστηθες γυναίκες και έχει την αυταπάτη ότι θα γίνει σπουδαίος κινηματογραφιστής. Τη μέρα που η κολλητή του Σινκλαίρ, Ντανιέλ Κόρμακ του ανακοίνωσε ότι είναι έγκυος, αυτομάτως γεννήθηκε ο ρόλος της Λιζ που ξεκινάει να κάνει έκτρωση (την ερμηνεύει η Κόρμακ). Μετά υπάρχει και η Πρου που παντρεύεται έναν τύπο από τη Νέα Γουινέα, τον Μάικ. Όλες μαζί οι ιστορίες συμπληρώνουν ένα χαοτικό στιγμιότυπο της καθημερινότητας μιας παρέας φίλων ηλικίας είκοσι και κάτι που αντανάκλα την παραδοξότητα, της ελαφρότητας και την βλακεία της σύγχρονης ζωής. Μια φέτα ζωής που ξεδιπλώνει με χιούμορ και πάθος τη ζήλεια, τη φιλία, την ιδιορρυθμία, την κατάθλιψη, την έξαψη και την ερωτική απογοήτευση της λεγόμενης generation X.

Η ταινία γυρίστηκε τα σαββατοκύριακα στη διάρκεια ενός εξαμήνου στο σπίτι κάποιου φίλου του Σινκλαίρ. Καμμία στυλιστική ρύθμιση δεν έγινε σε ότι αφορά το ντεκόρ. Από τα κάδρα στους τοίχους μέχρι τα άπλυτα πιάτα στο νεροχύτη, όλα έμειναν όπως ήταν. Οι ηθοποιοί φόρεσαν τα ρούχα που νόμιζαν ότι τους ταιριάζουν ενώ ακόμα και το σάουντρακ της ταινίας είναι ένα πομπώδες αγαπημένων τραγουδιών του σκηνοθέτη από μια συλλογή με κομμάτια από ανεξάρτητες μπάντες της Νέας Ζηλανδίας.

Τ.Π.

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Ο κύριος με τα Γκρι

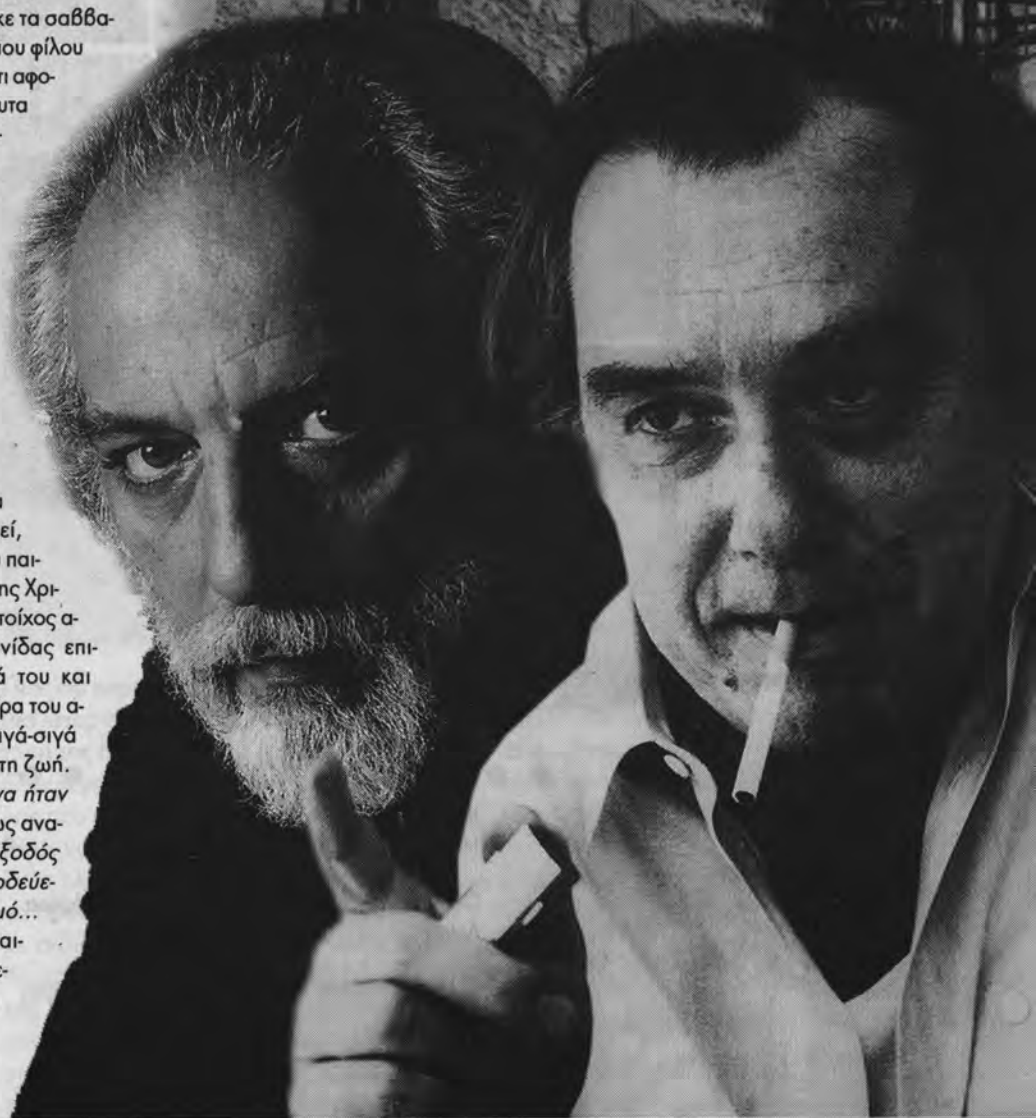
του Περικλή Χούρσογλου

Ο Λεωνίδας Χρύσης, ένας ήρεμος και αξιοσέβαστος οικογενειάρχης, παίρνει τη σύνταξη του ύστερα από 30 χρόνια υπηρεσίας στην Εταιρεία Υδάτων και, όπως κάθε φθινόπωρο, επισκέπτεται χωρίς την οικογένειά του τα μαρμαρικά Λουτρά Πλατυπόμου. Εκεί θα γνωρίσει τη Χριστίνα, η οποία ανταποκρινόμενη στον έρωτά του, μπαίνει στη ζωή του για να την ανατρέψει δραματικά. Ένα βαθύ ένστιχτο ζωής τους παρασύρει σε ένα πάθος σαν αυτό των νεανικών τους χρόνων. Ένας έρωτας παράφορος πυροδοτεί αυτή την καθυστέρημένη ανάγκη του να ανακτήσει τα χαμένα όνειρά του.

Επιθυμία που για χρόνια ολόκληρα έκρυβε κάτω από το αυστηρό γκρι κοστούμι του. Διεδικώντας για πρώτη φορά στη ζωή του αυτό που πραγματικά επιθυμεί, έρχεται σε σύγκρουση με τη γυναίκα του και τα δυό του παιδιά. Η Ελβετία όμως είναι τόπος μακρινός και η ζωή της Χριστίνας εκεί υψώνεται σαν τοίχος ανάμεσά τους.... Ο Λεωνίδας επιστρέφει στην οικογένειά του και συμβιβασμένος με τη μοίρα του απόμαχου, οδηγείται σιγά-σιγά προς την έξοδό του από τη ζωή. Μπορεί όλη η ζωή του να ήταν σα λίμνη αρυτίδωτη, όπως αναφέρει ο σκηνοθέτης, η έξοδός του όμως απ' αυτήν συνοδεύεται μ' ένα μικρό παφλασμό... Μια ταινία σχέσεων, συναισθημάτων και ενήλικων επιθυμιών, που σχολιάζει το "πέρασμα" από τα δημιουργικά χρόνια στα γκριζα χρόνια της σύνταξης.

Β.Π.

Ντύνοντας την 7η τέχνη

"Είναι απαραίτητο να πολεμήσουμε κατά της βαρβαρότητας, του θεάματος της βίας που επιτίθεται κατά του ανθρώπινου σώματος και καλλιεργείται από το αμερικανικό σινεμά"

Marin Karmitz, παραγωγός του Claude Chabrol

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ

3 Ο Jonathan Nossiter, η Auli Mantila και η Κωστούλα Τωμαδάκη μιλούν για τις ταινίες τους
4-5 Μακρύ ταξίδι στην έναστρη νύχτα των Νέων Οριζόντων και ο αξιότιμος κύριος Tony Gatlif

6 Βίοι Παράλληλοι του Βασίλη και Διονύση Φωτόπουλου σε μια πορεία ζωής.
7 Η φωτεινή πανσέληνος τριών βαλκανικών ταινιών και ο Bozo Srajic, που μιλάει για την ταινία του *Ο μικρός Φέλξ*

ΠΡΩΤΟ F I R S T S H O T ΠΛΑΝΟ

travelling

ποιό της, η καθεμιά μαζί με τα μωρά της. Και μετά στεναχωρήθηκαν, γιατί η Τζένη της πήρε συνέντευξη σε καφέ την ώρα που θηλάζε το μωρό της. Η Μαντίλα, όχι η Τζένη εννοείται. Μην σας φαίνεται αξιοπερίεργο. Ετσι κάνουν οι θηλάζουσες. Κι εγώ έτσι έκανα: θηλάζα το μωρό σε άλλους χώρους, θηλάζα και διά-

βαζα για εξεταστική. Γι' αυτό τώρα όταν με βλέπει να πιάνω βιβλίο το παιδί έρχεται και μου το πετά και λέει "άστο πια αυτό!"

Τι με κοιτάς Βούλα; Συνέχισε την απομαγνητοφώνηση σου!

■ Συνεχίζω. Πρόλαβα παράλαυτά, πρόλαβα να δω το *Εικοσιτέσσερα επτά* στο αγαπημένο μου ασπρόμαυρο - μια ασπρόμαυρη ζωή που άφησε πολύ καλές εντυπώσεις.

■ Στο "Ολύμπιον" έμαθα ότι γίνονται και εργατικά ατυχήματα. Το υπερβολικά σφουγγαρισμένο πάτωμα μάλλον δε βοήθησε την κοπέλα που ασκεί τα φεστιβαλικά της καθήκοντα να κρατήσει την ισορροπία της χωρίς-ευτυχώς - σημαντικές ζημιές.

■ Η ίδια φέρουσα τα φεστιβαλικά καθήκοντα κατάφερε χαριτολογώντας να φέρει σε πέρας και την αποστολή καταγραφής των ονομάτων των δημοσιογράφων που παρακολουθούσαν τις προβολές στο Ολύμπιον - παρά τις διαμαρτυρίες μερικών ότι αυτό αποτελεί αγένεια.

λινες σκηνοθέτες και με μουσική υπόκρουση εθνική από το συγκρότημα του Ζιάντ (έτσι λεγόταν).

■ Όπως βλέπω στις αίθουσες το μεσημέρι η κίνηση είναι λίγο πεσμένη αλλά ανεβαίνει το απόγευμα. Στο "Βακούρα" και στο "Ναυαγίο" τάξη και ασφάλεια. Εκεί δε που γινόταν χαμός ήταν στον "Αλέξανδρο". Η ταινία της Μυρτούς Παρόσχης *Η επανάσταση της σιωπής* μάζεψε αρκετό κόσμο και ακόμα περισσότερο στη συνέχεια η προβολή του *Κουέντιν Κρισπ στην Αμερική* με την παρουσία του ίδιου του σκηνοθέτη -πλάνητα Τζόνθαν Νόσιτερ. Σίγουρα ο Γιάννης Ιώβης θα είναι ευχαριστημένος από την ανταπόκριση του κόσμου στην ψηφοφορία της "πράσινης".

■ Στην προβολή της ταινίας *Μπεντ του Σον Ματάι*ς έδωσε το παρόν και ο δικός μας Γιάννης Αρβανίτης, διευθυντής φωτογραφίας της ταινίας ενώ τη Δευτέρα στις 9 μ.μ. περιμένουν και τον Τόνι Γκάτλιφ να προλογίσει τον *Αλλόκοτο ταξιδιώτη* του.

■ Και άλλοι σκηνοθέτες έκαναν το πέρασμά τους από τις αίθουσες. Ο Claude Chabrol και ο Ivan Passer (πρόεδρος της κριτικής επιτροπής) από το "Εγγατία", ο Δημήτρης Γιατζίουζακας (του *Μη μου άπτου*) για πολλοστή φορά προτίμησε την Παρένθεση του Κανελλοπούλου. Στην τιμητική εκδήλωση δε που έγινε στο "Ολύμπιον" ήταν όλοι εκεί! Μα όλοι!

Στου Φεστιβάλ τη στράτα...

Γεια και χαρά σας

■ Πρωινή ανταπόκριση από το "Ηλέκτρα Παλάς". Πλήθος κόσμου από τον κινηματογραφικό κόσμο τον ξένο και τον εγχώριο συνδιάλεγε. Καιροφυλακτώ για να πιάσω σειρά να δω το cd-rom του ελληνικού κινηματογράφου. Αδύνατον. Η προσοχή όλων επικεντρώνεται σε αυτό και άκρη δεν βρήκα για να το χαζέψω κι εγώ λίγο. Ειδικά εκείνη την ώρα που είχε αναβληθεί η συνέντευξη τύπου της κριτικής επιτροπής.

■ Εν συνεχεία, η Φινλανδέζικη σκηνοθέτρια Αούλι Μαντίλα έδωσε συνέντευξη τύπου με την ηθο-

1. **Ισαβέλλα:** Μη γελάς εσύ, σαν τις τρεις χάριτες είμαστε εδώ, στην είσοδο του λαβύρινθου.

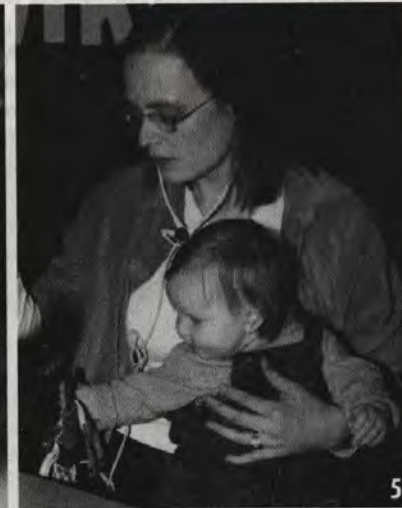
2. **Μαρία:** Εμένα τραβάς φωτογραφία ρε; Φταίω εγώ που σε διαπίστευσα.

3. **Παναγιώτης:** Ωχ, παπαράτσι. Λες να πάθω ότι έπαθε η Νταϊάνα;

4. **Λάκης:** Μήτσος εγώ; Όχι Λάκης. Τι χαμπάρια μωρό;

5. **Μωρό:** Τι είναι αυτό μαμά; Μαντίλα;

6. **Ιάσων:** Εντελίζη!!! Εσείς δε γράψατε πέρσι ότι μοιάζω με τον Περχάν;

■ Στο γραφείο Φιλοξενία του Φεστιβάλ, η πίεση ανεβάζει την πίεση.

■ Στις 3 μ.μ. η "Παράλλαξη" μάζεψε κόσμο στην Κεντρική Στοά για ουζάκια και μεζεδάκια. Ας όψεται και η Βούλα που ήταν εκεί και όπως μου λέει επρόκειτο για συνάντηση γνωριμίας με έλ-

■ Στο μεταξύ δεν εθεάθη στον ορίζοντα ο Ιρανός σκηνοθέτης Αμπας Κιαροστάμι των "Νέων Οριζόντων" αν και τον ανέμενε αυτοκίνητο σήμερα στο αεροδρόμιο. Κάτι γίνεται με τις αφίξεις των... Οριζόντων. Η έκθεση φωτογραφίας του ωστόσο εγκαινιάστηκε κανονικά στο ΜΥΛΟ και πολύ-πολύ ωραία είναι η έκθεση σκηνογραφίας (τρεις ορόφοι) επίσης στο ΜΥΛΟ των Διονυσίων και Βασίλη Φωτόπουλου. Χάνεσαι!

■ Πέρα από το τυπικό σκηνικό των εκδηλώσεων του Φεστιβάλ όλο και νέα ερωτηματικά ξεφυτρώνουν σαν τα μανιτάρια στο μικρό απονήμευτο μυαλό μου.

■ Γιατί σους Νέους Οριζόντες απάντησαν στις ερωτήσεις μου με ένα "τσουκ";

■ Γιατί δεν τα πάω καλά με το timing και έχασα σήμερα το show με τα μωρά στη συνέντευξη τύπου και έφριξε ο κ. Ζήκος; (Αυριο όμως το distance learning με τον Ripstein δεν το χάνω με τίποτα).

■ Γιατί Βούλα παρλάρουμε και δεν λέμε να τελειώσουμε;

■ Γιατί δουλεύουμε στο Φεστιβάλ και δεν βλέπουμε ταινίες; Όλοι αυτοί που βλέπουν ταινίες ολημερίς ολονυχτίς άλλη δουλειά δεν έχουν;

■ Ας μη συνεχίσω με ερωτήματα υπαρξιακής φύσεως γιατί το στομάχι μου είναι άδειο και από το παράθυρο τους κατασκοπεύω στο διπλανό γραφείο που τρώνε. Ναί, μάλιστα.

■ Tomorrow is another day και εγώ θα είμαι εκεί όπου ο Μεγαλοδύναμος νικά και όλα τα μικρά κακά σκορπά.

Βαλεντίνη Παναγεωργίου

guest list

JELEVA Pavlina
Journalist

OUROUMOV Nikolay
Actor

STAMOV Valentin
Journalist

HOLUB Radovan
Film Critic

UHRIK Stefan
Journalist

RUUS Jaan
Journalist

SELKOKARI Anti
Journalist

BELLAICHE Carole
Photographer

COSTA Pedro
Film Director

STANCIU Magdalena
Journalist

GLADILSCHIKOV Jouri
Journalist

LAVRENTIEV Sergei
Journalist

KOSAK Andrei
Film Director

POTOCNIK Uros
Producer

GAVILLET Pascal
Film Critic

SELCUK Asli
Journalist

STEINBORN Bion
Editor

BEHRAZANIA Mahmoud
Journalist

GAMBETTI Giacomo
Film Critic

PICCINNO Christina
Film Critic

LIEROP Pieter van
Film Critic

OLEKSJEWICZ Maria
Film Critic

HUIGE Isabelle
Buyer

LIPKINA Maria
Actress

SEGUIN Louis
Film Critic

BACHMANN Gideon
Journalist

MILONA Marianthi
Journalist

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΨΗΦΙΑΚΟΥ ΒΙΝΤΕΟ: ΓΥΡΙΣΜΑ ΧΩΡΙΣ ΦΙΑΜ;

Δευτέρα, 24 Νοεμβρίου, ώρα 3 - 6 μ.μ.
στην Αίθουσα Συνεντεύξεων Τύπου,
Ξενοδοχείο «ΗΛΕΚΤΡΑ»

Οι σκηνοθέτες θα ανταλλάξουν απόψεις και θα παρουσιάσουν δείγματα από τη δουλειά τους. Μετά τη συζήτηση και τις ερωτήσεις του κοινού, εκπρόσωποι της Sony και της Rapaonline θα κάνουν επίδειξη "hands-on" για επαγγελματικές και εμπορικές κάμερες ψηφιακού βίντεο, καθώς και για nonlinear συστήματα μοντάζ για το post-production.

Τρίτη 25 Νοεμβρίου, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
13.00 *Jupiter's wife*
15.00 *Love God*

Κυριακή (Sunday)

του Τζόνathan Νόσιτερ (Η.Π.Α., 1996)

Η Μαντλίν και ο Όλιβερ. Δυο ξένοι στην ίδια πόλη. Δύο έκπτωτοι άγγελοι στην καρδιά της Νέας Υόρκης που ψάχνουν να ζήσουν το δικό τους παραμύθι. Αυτή μια Αγγλίδα ηθοποιός με ασύρματο επαγγελματικό μέλλον. Αυτός ένας κουρασμένος κλασάρ. Ωσπου ένα διάσημο όνομα θα πλέξει "ερήμην" τους τη συνάντησή τους. Μια χειμωιάτικη μέρα, η Μαντλίν θα σταματήσει τον Όλιβερ στο δρόμο "νομίζοντας" ότι πρόκειται για τον σκηνοθέτη Ντελακόρτα. Αυτός σαστισμένος και φοβισμένος θα δανειστεί την ταυτότητα του διάσημου σκηνοθέτη. Σχεδόν

σαν υπονόητος θα μπει στο όνειρο της Μαντλίν βοηθώντας την να ζήσει τη γλυκιά της "αυταπάτη". Έτσι ξεκινάει το Sunday. Σαν ψυχαναλυτικό σταυρόλεξο για δυνατούς λύτες. Οι πιο δυνατοί, αυτοί που έχουν δει τη ζωή να πετάει τις προσδοκίες τους στα σκουπίδια. Αυτοί που δε φοβούνται να γίνουν σολίστ εκείνου του πάθους που ταίτζεται μόνο από συντριμμένες καρδιές, από εξομολογήσεις πόθων και εμμονών. Απ' αυτούς λένε πως φτιάχνονται οι τραγωδίες. Απ' όλους τους άλλους η ψευδο-χαρά. Ο Τζόνathan Νόσιτερ αντλεί το υλικό του από τους πρώτους και κερδίζει με το Sunday το Μεγάλο Βραβείο για καλύτερη δραματική ταινία και το βραβείο Waldo Salt καλύτερου σεναρίου στο φεστιβάλ του Sundance, το 1997.

Τζ.Π.

Για τις σπουδές του: Ζωγραφική, αρχαία ελληνικά και οινολογία. Πιστεύω πως το κρασί και το σινεμά είναι πολύ κοντά. Και τα δύο εκφράζουν τη σύνθεση τριών στοιχείων. Της πρώτης ύλης που έρχεται από τη γη με τρόπο φυσικό, της ανθρώπινης επένδυσης πάνω σ' αυτό, κάτι που είναι πιο προσωπικό και της επιθυμίας να προσφέρει ευχαρίστηση στον κόσμο. Το αμερικάνικο σινεμά έχει το πρόβλημα ότι αγνοεί τη γη - το φυσικό και πάει κατευθείαν στην ευχαρίστηση. Στην Ευρώπη νομίζουμε πως το φιλμ είναι μόνο προσωπικό, αγνοούμε τον παράγοντα θεατή. Ο Φελίνι είναι ένα πολύ καλό παράδειγμα ευρωπαϊού δημιουργού που συνδυάζει με τρόπο έξυπνο αυτά τα στοιχεία και αυτή ήταν η ιδιοφυΐα του.

Για την επιτυχία του Sunday. Υπάρχει μια μεγάλη έκπληξη για μένα. Μέχρι στιγμής έχει διανεμηθεί σε 130 πόλεις της Αμερικής. Όσο για μένα, το Χόλυγουντ με προσέγγισε με ένα budget 25 εκατομμυρίων δολλαρίων ζητώντας μου να κάνω ένα μιμέ μιας παλιάς ευρωπαϊκής ταινίας. Αρνήθηκα αμέσως... Οποιοσδήποτε σκηνοθέτης πιστεύω που έχει την εξυπνάδα ή αλλιώς που νοιάζεται για το σινεμά δε θα μιμούταν ποτέ μια ταινία να παράδειγμα του Παζολίνι ή του Μαρσέλ Καρνέ...

Τζόνathan Νόσιτερ

Για την επόμενη του ταινία. Είναι ένα ανεξάρτητο αμερικάνικο φιλμ, ένα ψυχολογικό θρίλερ με θέμα τη ζωή μιας αμερικάνικης οικογένειας στην Αθήνα. Το σενάριο είναι δικό μου και του Τζέιμς Λάσντεν που έγραψε το Sunday και που είναι ένας από τους πιο επιδοφόρους νέους ποιητές της Αγγλίας. Η παραγωγή είναι εξ ολοκλήρου αμερικάνικη. Το καστ αποτελείται από αμερικάνους ηθοποιούς αλλά και κάποιους Έλληνες που δεν έχω ακόμα καταλήξει ποιοι θα είναι. Το 90% των διαλόγων θα είναι στα αγγλικά ενώ το υπόλοιπο στα ελληνικά όπως και το 80% των γυρισμάτων θα γίνει στην Ελλάδα (Αθήνα και Ήπειρο). Αρχίζουμε γυρίσματα σε δέκα μήνες περίπου...

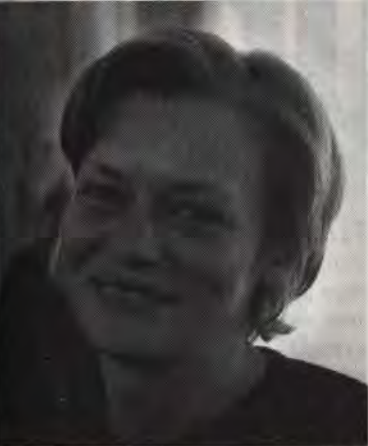
Για το ελληνικό σινεμά.

Μου αρέσει ο Αγγελόπουλος όταν δεν γίνεται πολύ προσωπικός. Πιστεύω ότι ο Θάσος είναι ένα αριστούργημα αλλά το υπόλοιπο έργο του κρύβει μια αλαζονεία και μια έπαρση. Θαυμάζω επίσης τον Παντελή Βούλγαρη, είναι σπουδαίος ανθρωπιστής και από τους μεγαλύτερους ευρωπαϊστές σκηνοθέτες. Θεωρώ αριστουργήματα το Προξενί της Άννας και τις Ησυχίες μέρες του Αυγούστου.

Συνέντευξη: Τζένη Παυλίδου

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

ΚΩΣΤΟΥΛΑ ΤΩΜΑΔΑΚΗ

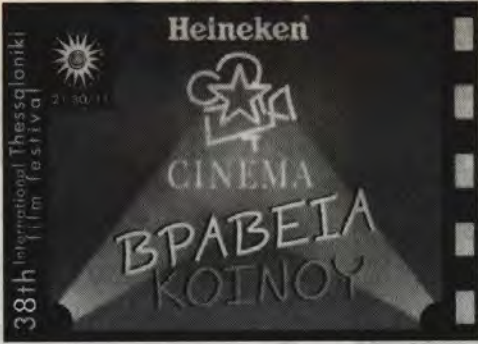

Πόσο ανδροκρατούμενος είναι ο χώρος του κινηματογράφου σήμερα; Είναι ακόμα πολύ ανδροκρατούμενος, αν και ευτυχώς, τα πράγματα έχουν αρχίσει να αλλάζουν. Σίγουρα είναι η γενικότερη εικόνα της κοινωνίας που έχει ακόμα στεγανά... ο κινηματογράφος δεν είναι παρά ένα μικρό κομμάτι της που αντανακλά τις ανισότητες αυτές... Οι άνδρες συνάδελφοί μου πάντως πρέπει να σας πω ότι μου φέρονται γλυκά και πολύ τρυφερά... Οι φίλες που συνοδεύουν τα γυρίσματα λένε ότι περάσατε εφτά συναρπαστικές βδομάδες στο Ναύπλιο. Είναι αλήθεια; Περάσαμε πολύ καλά στα γυρίσματα. Στο Ναύπλιο είχαμε πολύ λίγες μέρες, τα γυρίσματα ήταν δύσκολα και η πίεση μεγάλη. Ωστόσο είναι το πιο αγαπημένο κομμάτι της ταινίας. Δεν κοιμόμασταν καθόλου. Δωδεκάωρα -δεκαεξάωρα γυρίσματα... αλλά περάσαμε τόσο καλά, κι αυτό νομίζω ότι πέρασε στην ταινία... η σύμπτωση, η τρυφερότητα μεταξύ των συντελεστών "βγήκε" νομίζω... Ποιά ήταν η αντιμετώπιση του κοινού χθες στην προβολή της ταινίας σας;

Το κλίμα ήταν πολύ καλό και η αντιμετώπιση θετική. Ήδη συζητούσα χθες για τη διανομή της. Εκείνο όμως που μ' ενδιαφέρει περισσότερο είναι πώς θα επικοινωνήσω με το κοινό, να τη δει ο κόσμος και αυτός να την κρίνει. Τώρα αν θα κόψει εισιτήρια ή αν βγάλει τα λεφτά της, τί να πω; Επειδή είναι μικρή παραγωγή, μπορεί και να τα βγάλει. Σε μια κριτική ότι πρόκειται για ένα γυναικείο φιλμ τί θα απαντούσατε; Δεν πιστεύω σε γυναικείο και ανδρικό κινηματογράφο, απλά πιστεύω ότι μπορεί περισσότερες γυναίκες να δικαιωθούν μέσα από το γυναικείο χαρακτήρα της ταινίας. Το ελπίζω τουλάχιστον. Παρατήρησα ότι το θέμα της μητρότητας σε απασχόλησε ιδιαίτερα. Θεωρείς ότι η ύπαρξη ενός παιδιού αναστέλλει την άφιξη ενός έρωτα; Σίγουρα δε θα είχε τέτοιες δυσκολίες να αφεθεί στο ερωτικό κάλεσμα. Η Χαρά της ταινίας είχε να σκεφτεί και να αποφασίσει και για την κόρη της. Παρ' όλα αυτά το παιδί, αυθόρμητο και παρορμητικό, δέχεται πρώτο τον καινούργιο αγαπημένο της μητέρας της... Είναι λίγο σπάνιο να υπάρχει happy end, τουλάχιστον έτσι όπως μας έχουν συνηθίσει οι ελληνικές ταινίες, και η δική σου είχε ένα χαρούμενο τέλος. Σε καμμία περίπτωση δε μπορούσα να αφήσω μετέωρη τη Χαρά. Ήθελα να την αφήσω στην αγκαλιά του Γιώργου. Το happy end δεν το είχα σκεφτεί από την αρχή, αλλά μου προέκυψε. Κάποια στιγμή οι χαρακτήρες απέκτησαν σάρκα και οστά. Η Χαρά είναι μια γυναίκα σε ορισκή κατάσταση, έχει βιώσει ένα θάνατο, γι' αυτό και αργεί για να αποφασίσει αν θα δεχτεί την έλευση ενός νέου έρωτα στη ζωή της.

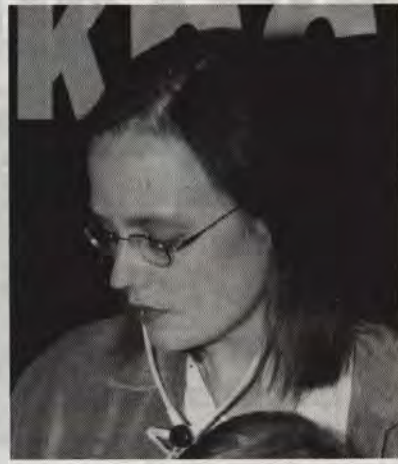
Συνέντευξη: Βούλα Παλαιολόγου

σκηνοθέτης της ταινίας Πες πως μ' αγαπάς (Ελληνικό Διαγωνιστικό)

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ ΤΑΙΝΙΑΣ	Α' ΠΡΟΒ	Β' ΠΡΟΒ	ΤΕΛΙΚΗ
ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ			
1. Η κάτω βόλτα	4,134	4,298	4,243
2. Η συλλέκτρια	3,547		
3. Εικοσιτέσσερα επτά	4,389		
4. Γυμνόστηνες γυναίκες μιλάνε για τη ζωή τους			
5. Στο δρόμο για το Νιλ			
6. Κρουπαγιάματα			
7. Πρόσινο Ψάρι			
8. Καμιά συμπάθεια για το διάβολο			
9. Τούμπες μέσα σε φέρετρο			
10. Χαμένες νύχτες			
11. Κουρασμένοι ταξιδιώτες			
12. Παρέα με άνδρες			
13. Χειμερία Νάρκη			
14. Ένας αδερφός			
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ			
1. Η Επανάσταση της Σιωνής	4,023	4,404	4,165
2. Πες πως μ' αγαπάς	3,121	3,121	3,121
3. Τα χρυσά μύλα των Εσπερίδων	4,624		
4. Ο κόρος με τη γκρί			
5. Εκσυρμασμένες εκδόσεις			
6. No budget story			
7. Αόριστο θα ξέρουμε, διατρίβει blue days			
8. Ευγένιος... αγνώστων λοιπών στοιχείων			
9. Το σπύρο σώμα			
10. Μιτράφισιμ, Καλή αντίκριση			
11. Σναπός - Τοπιογραφία της νύχτας			
12. Βασιλιάς			

Πως θα περιγράφατε την ταινία σας; Είναι μια ιστορία για τις εμμονές ή για την αναζήτηση της αγάπης; Θα έλεγα ότι είναι το πορτραίτο μιας κοπέλας που σιχαίνεται να της λένε όχι, που δεν θέλει να παίρνει την άρνηση ως απάντηση. Ενός πλάσματος που ψάχνει απεγνωσμένα να βρει ένα φίλο. Εκείνο που σίγουρα δεν με ενδιαφέρει είναι να εξερευνήσω τα βαθύτερα κίνητρα των βίαιων αντιδράσεων της και να κάνω ένα ηθικό σχόλιο για τη συμπεριφορά της. Καταγράφω μια συμπεριφορά που είναι αδικαιολόγητη και ασυγκώρητη, αλλά δεν θέλω να διεγείρω τον οίκτο του θεατή εκβιάζοντας τον να νιώσει συμπόνοια για την ηρωίδα. Προτιμώ να την κρίνει με το δικό του ηθικό σύστημα. Το φινλανδέζικο σινεμά παραμένει ένας χώρος αχατογράφος. Ξέρουμε πολύ λίγα πράγματα γι' αυτό. Ποια είναι η κατάσταση στη χώρα σας σήμερα; Το να κάνεις καλλιτεχνικές ταινίες σήμερα είναι πολύ δύσκολο όπου κι αν βρίσκεσαι.

σκηνοθέτης της ταινίας Η συλλέκτρια (Διεθνές Διαγωνιστικό)

ΑΟΥΛΙ ΜΑΝΤΙΛΑ

Ακόμα πιο δύσκολο το να κάνεις καλές ταινίες. Στη Φινλανδία τα πράγματα έχουν βελτιωθεί με την έννοια ότι το κράτος διαθέτει περισσότερα κεφάλαια για τη δημιουργία ταινιών, έχουμε λοιπόν περίπου μια παραγωγή δέκα ταινιών το χρόνο. Από κει και πέρα είναι πολύ δύσκολο να βρεις συμπαραγωγούς και συνχρηματοδότηση από το εξωτερικό καθώς. Ακόμα κι αν τα καταφέρεις, μετά έχεις να αντιμετωπίσεις το πρόβλημα της διανομής. Οι αδερφοί Καουρισμάκι το 'χουν πετύχει αυτό και για μας τους υπόλοιπους η περίπτωση τους είναι κάτι την ατμομηχανή του τρένου... όταν τα φιλμ τους έχουν επιτυχία οι διανομείς κάνουν τον κόπο να κοιτάξουν και τα υπόλοιπα φιλμ που στέκονται στο ράφι. Εσάς τι ταινίες σας αρέσουν; Ο Ράινερ Βέρνερ Φασμπίντερ είναι ένας σκηνοθέτης που αγαπάω πολύ. Μου αρέσει επίσης ο Ρομπέρτ Μπρεσόν, ειδικά το L'Argent. Από το αμερικάνικο σινεμά; Ο Ρόμπερτ Άλτμαν και ειδικά το Three Women, το Bandlands του Τέρενς Μαλεϊ... Ο Βασιλιάς της κωμωδίας του Μάρτιν Σκορσέζε. Υπάρχει κάτι με το αμερικάνικο σινεμά πιστεύω... οι αμερικανοί έκαναν τα πάντα σωστά στις αρχές της δεκαετίας του '70...πραγματικά καταπληκτικά πράγματα...μετά ήρθε Ο πόλεμος των άστρων και άλλαξε την κατάσταση...

Συνέντευξη: Τζένη Παυλίδου

ΠΡΩΤΟ F I R S T S H O T ΠΛΑΝΟ

Silvester Countdown In With the New

Oskar Roehler (Germany, 1997)

This has been a productive year for German cinema, which has undergone a rebirth of sorts; a new generation of directors is now at the helm, and they are well represented by films at this year's Festival. The emotional and spiritual displacement of the young, and the impossibility of love have come to the forefront in their films. In this spirit, director Oskar Roehler, whose first film, *Gentleman*, received critical acclaim, has now made *In With the New*, an energetic tragi-comedy about a couple desperate to leave Berlin.

In With the New is a love story for the end of the nineties. Romeo and Julia are young Berliners who decide they want to be alone over the New Year's holiday, so they leave Berlin and head to an eastern metropolis. But they encounter problems on their trip as everything goes wrong from the start.

Romeo begins to treat Julia like she's an object, and Julia in turn begins to resent this. Romeo is dismissive, but he severely underestimates Julia's intelligence. Their planned getaway turns into a kind of hell; they spend far too much time together in the car, and they can't escape each other's company. They are a couple locked into a relationship which quickly grows stale and dissatisfying. After five nerve-shattering days together on the road, Romeo and Julia decide to drive back to Berlin.

But rather than injecting new life into their relationship, their problems are intensified by their return. They have only succeeded in moving the setting of their arguments. Their antics grow more desperate in a last-ditch attempt to solve their problems. Roehler has said about his characters, "Neither of them are mature enough for love, and may never be". A look at a generation that seems lost and indifferent, *In With the New* is an incisive portrait.

Dimitri Eipides

Νέοι Ορίζοντες

Ταξίδι στην αναζήτηση της μουσικής, σχέση ενός θηριοδασαστή μ'ένα καλλιτέχνη κηπουρό και άλλους επαγγελματίες, μπτέρα και γιός, και συμβατική οικογενειακή ζωή στη Ταϊπέϊ είναι τα θέματα που απασχολούν σήμερα τις επιλογές των Νέων Οριζόντων

Εκτός Ελέγχου, E.Morris, Ναυαρίνο, 15.00

Τί σχέση μπορούν να έχουν ένας θηριοδασαστής, ένας βιολόγος μελετητής της ζωής του τυφλοπόντικα, ένας κατασκευαστής ρομπότ, κι ένας διακοσμητικός κλαδευτής. Είναι όλοι τους παρουσιαστές των έργων τους στη ταινία του Morris *Εκτός ελέγχου* (Fast cheap and out of control). Με εφευρετικό τρόπο συνδυάζει τα διαφορετικά μεταξύ τους επαγγέλματα αφιόνοντας μια νανοί αισιοδοξίας για τους εργάτες πάσης φύσης. Η κλασική μουσική θυμίζει τις επιλογές των ταινιών του Ντίσνεϋ. Η αγάπη για το έργο είναι αναγκαία, κρατάει τον άνθρωπο στη ζωή, είναι πιθανώς το μήνυμα και των τεσσάρων χαρακτήρων της ταινίας. Το *Εκτός Ελέγχου* είναι η τελευταία δημιουργία του πρωτοπόρου καλιφορνέζου παραγωγού-σκηνοθέτη.

Μπτέρα και γιός, A.Sokuron, 73', Παλλάς, 15.00

Η μπτέρα φέρνει στη ζωή το γιό και κείνος την αποχαιρέταει στο θάνατο. Η σχέση είναι από τη φύση της ερωτική, έτσι παρουσιάζεται στο *Μπτέρα και γιός* του A. Σοκούροφ. Η εικόνα έχει το χρώμα της σέπιας, μια εικόνα των παρελθόντος για το σκηνοθέτη, όπως δείχνεται στην αναδρομή μπτέρας και γιού στο παρελθόν μέσα από τις παλιές καρτ-ποστάλ. Τα λόγια είναι λίγα, ενώ κυριαρχεί η δύναμη του φυσικού περιβάλλοντος. Το τρένο θαρρείς περνά για να μεταφέρει την ψυχή της μπτέρας. Η μπτέρα το θάνατο δεν το θέλει, αυτός όμως έρχεται φυσιολογικά. Η ταινία, παραγωγή της 10ης Ντοκουμέντα - πρωτοποριακή εκδήλωση των τεχνών - στο Κάσσελ της Δ. Γερμανίας, προσπαθεί ν' αποβάλλει τα στοιχεία που αμφισβητούν τον καλλιτεχνικό χαρακτήρα του κινηματογράφου. Ο Σοκούροφ αφαιρετικά παρουσιάζει τη προσωπική ματιά του για τη σχέση μπτέρας γιού.

Το ποτάμι, T.M. Λιάγκ, 116', Παλλάς, 17.00

Για δεύτερη και τελευταία μέρα προβάλλεται η ταινία του ταϊβανέζου Λιάνγκ, βραβευμένη με τη χρυσή άρκτο στο τελευταίο φεστιβάλ Βερολίνου. Η ταινία μινιμαλιστική χρησιμοποιεί απλό τρόπο αφήγησης δίχως εφέ και πολυσύνθετες τεχνικές για να περιγράψει οικογενειακές σχέσεις. Μια τριμελής οικογένεια στην Ταϊπέϊ ζει μαζί, αλλά ουσιαστικά είναι χώρια. Ο πατέρας διαστροφικός, απομονωμένος τρώει και περιποιείται τον εαυτό του σχεδόν πάντα μόνος. Το δράμα του είναι η πλημύρα του δωματίου του. Ο γιός

έχει χτυπηθεί στο σβέρκο από πτώση με μοτοσικλέτα. Το τραύμα του είναι σωματικό αλλά και πνευματικό. Η γυναίκα πάσχει από έλλειψη ερωτικής ικανοποίησης. Η ταινία χαρακτηρίζεται από τον αργό της ρυθμό, και την έλλειψη μουσικής. Παρουσιάζει με λιτότητα τον συμβατικό τρόπο ζωής των κατοίκων της Ταϊπέϊ. Ο Lee Kang-Seng περνάει από επίπονες διαδικασίες για να ερμηνεύσει το ρόλο του τραυματία, όπως βελονισμό και πρακτική θεραπεία μετά από τοπική νάρκωση στο λαιμό. Οι διαφορετικοί τρόποι αφήγησης κάνουν το έργο του ταϊβανέζου δημιουργού ολοκληρωμένο.

Καλή πρωτοχρονιά, O. Roehler, 83', Ναυαρίνο, 21.00

Οι συγκινησιακές μεταπτώσεις των νέων και το αδύνατο της αγάπης είναι τα θέματα της *Καλής Πρωτοχρονιάς*, (Silvester countdown) όπως δίνεται από το πορτρέτο της σχέσης ενός ζευγαριού που ζει στο Βερολίνο. Οι δύο εραστές προσπαθούν ν' αποδράσουν ο ένας από την περιοριστική αγάπη του άλλου. Ο νέος γερμανός σκηνοθέτης Roehler πριν ασχοληθεί με την σκηνοθεσία ήταν σεναριογράφος. Η *Καλή Πρωτοχρονιά* είναι η δεύτερη ταινία του.

Ο αλλόκοτος ταξιδιώτης, T.Gatlif, 100', Παλλάς, 21.00

Ο ταγγάνος σκηνοθέτης T. Gatlif μετά το ταξίδι του στις ρίζες της μουσικής του λαού του στο Λάτσο Ντρόμ βάζει τον πρωταγωνιστή του *Αλλόκοτο Ταξιδιώτη* (Gatzio Dillo) στην αναζήτηση μιας γυναικείας ταγγάνικης ζωής. Ο νέος παριζιάνος Στεφάν (Romain Duris) ολομόναχος, μ'ένα μικρό ταγάρι στην πλάτη, περπατεί στον παγωμένο δρόμο. Φτάνει νύκτα σε κάποιο προάστιο του Βουκουρεστίου και ψάχνει χώρο να βρεί να κοιμηθεί. Εκεί δε βρίσκει πόρτα ανοικτή παρά κάποιο μεσάλικα να τα πίνει και να φωνάζει. Βρίσκονται σε μια πλατεία έξω από το αστυνομικό τμήμα. Γνωρίζονται, μοιράζονται το πόνο τους, τη βότκα και ο μεσάλικας ταγγάνος φιλοξενεί τον Στεφάν στο κατάλυμά του. Έτσι γίνεται το ξεκίνημα της περιήγησης του Στεφάν και του θεατή στη ζωή των ταγγάνων του Βουκουρεστίου. Ένας άλλος κόσμος, με διαφορετικό τρόπο παρουσιασμένος από κοντά. Κι όμως οι άνθρωποι είναι ίδιοι. Αγαπιούνται, μισούνται, δουλεύουν. Περισσότερο όμως από το συνηθισμένο ερωτεύονται, χορεύουν γλεντούν τη ζωή τους δηλαδή.

X.K.

Alexandr Sokuron

"Το 90% της ενέργειας του ένας σκηνοθέτης το διοχετεύει στην οργάνωση, δηλαδή τις επιθυμίες του τις εμπίστεύεται σε άλλους. Αυτό είναι ένα πρώτο δείγμα για μένα πως ο κινηματογράφος δεν είναι τέχνη."

Το *Μπτέρα και γιός* περιγράφει μια ερωτική ιστορία. Ασχολείται με το βαθύ δέσιμο μιας μπτέρας με το γιό της. Οι δύο τους είναι οι τελευταίοι κάτοικοι μιας εγκατελειμμένης από ανθρώπους περιοχής. Στις παλιότερες ταινίες του ρώσου εικαστικού σκηνοθέτη όπου υπάρχουν περισσότεροι ήρωες η αγάπη είναι πιο σύνθετη. Η ταινία του *Δεύτερος κύκλος* αναφέρεται σε μια άλλη αναλογία μεταξύ των διαφορετικών γενεών αυτή του γιού προς τον πατέρα. Είναι όμως οι σχέσεις μεταξύ πατέρα και γιού πολύ πιο σύνθετες.

Στα πλαίσια των Νέων Οριζόντων εκτός από το *Μπτέρα και γιός* (*Mother and son*, 73', 1997, Παλλάς, 15.00, 25/11, 17.00) θα παιχτούν οι ταινίες

του *Ημέρες έκλειψης* (*days of the eclipse*, 1988, 135', Παλλάς 26/11, 15.00, 28/11, 15.00) ο *Δεύτερος κύκλος* (*Second cycle*, 1990, 92', Παλλάς, 24/11, 17.00), *Σώσε και προστατέψε* (*save and protect*, 1989, 135' Ναυαρίνο 26/11, 14.45). Στην τελευταία πρωταγωνιστεί η Ζσελίλ Ζερβουδάκη.

X.K.

Ο ποιητικός κινηματογράφος του ρώσου δημιουργού Αλεξάντρ Σοκούροφ

Η ΕΡΤ αληθεύει!

ΕΡΤ

Η ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

παράβαση

Σχολή Κινηματογράφου
και Τηλεόρασης

ΝΕΜΕΑΣ 14, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΤΗΛ.: 326966, 327136

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Εξασφαλίζει τη **συνέχεια...**
επί
της οθόνης!

Αυτή δεν είναι η κάρτα του θείου
από την Αμερική.
Είναι η πραγματικότητα του City Diner.

Κάθε μέρα, 7 ημέρες την εβδομάδα από 1 το μεσημέρι έως 3 τα ξημερώματα

City Diner
GOOD FOOD & DRINK

ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ 6 • Reservations 555.635

Ψιχουλογήστε το

και θα καταλάβετε αμέσως πως δεν είναι απλά ένα σάντουιτς

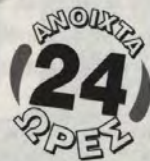

Αλήθεια πως θα σας
φαινόταν αν ένας αρχιμά-
γειρας, ένας σεφ, ετοίμαζε κάθε
μέρα σάντουιτς για σας;

Στο Fournelo κάνουμε αυτό ακριβώς.

Το Fournelo είναι το πρώτο "σαντουιτσάδικο"
με κουζίνα και σεφ. Με το δικό μας ζεστό, φρέσκο,
φουρνισμένο ψωμί, τις σως, τα διαλεγμένα υλικά και τους
ιδανικούς συνδυασμούς γεύσεων, δημιουργούμε κάτι που
στην εμφάνιση μοιάζει με σάντουιτς.

Μόλις το δοκιμάσετε, θα καταλάβετε τη διαφορά από τα
"σάντουιτς" που συνηθίσατε να τρώτε ως σήμερα και θα το
παραδεχθείτε κι εσείς "...ναι, θα μπορούσε να είναι και
σάντουιτς". Στην πραγματικότητα είναι γεύσεις και ποιότητα
ενός πολύ καλού εστιατορίου σε εμφάνιση σάντουιτς.

Meeting Point του
38^{ου} Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης

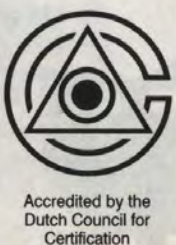
**θα μπορούσε
να είναι και sandwich**

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 27 & ΕΓΝΑΤΙΑΣ ΓΩΝΙΑ • ΤΗΛ.: 223500, 223303

ΔΙΠΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ

Μετά το Διεθνές Βραβείο Ποιότητας, Silver Level I.Q.A. (International Quality Award), άλλη μία διάκριση έρχεται τώρα να επιβραβεύσει τις προσπάθειές μας για την παροχή συνεχώς καλύτερης ποιότητας. Η Bureau Veritas Quality International, αξιολογώντας τις διαδικασίες εμφιάλωσης της μεγάλης παραγωγικής μας μονάδας στο Λουτράκι, της απένειμε **ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ISO 9002**. Και οι δύο είναι διακρίσεις αντάξιες των υψηλών προδιαγραφών παραγωγής του **ΦΥΣΙΚΟΥ ΜΕΤΑΛΛΙΚΟΥ ΝΕΡΟΥ HBH ΛΟΥΤΡΑΚΙ**. Τέτοια βραβεία μας οδηγούν μόνο σε υψηλότερους στόχους και ανταποδίδουν επάξια την εμπιστοσύνη σας.

ΒΑΣΙΛΗΣ • ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ντύνοντας την 7η τέχνη

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΜΕ ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ ΚΑΙ ΣΚΗΝΙΚΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

ΧΟΡΗΓΟΣ

Fena
passion - fashion
FenaMEN

ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ 6, 551 34 ΦΟΙΝΙΚΑΣ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - ΤΗΛ. (031) 471.093

ΧΟ

ΡΗ

ΓΟΣ

ΧΟ

ΡΗ

ΓΟΣ

ΠΟΛΥΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

**ΕΙΚΟΝΑ
ΕΙΗΧΟΣ**

Ζει μαζί σας

SABA

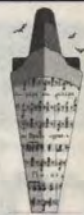

ράδιο παρατηρητής

93.1 FM STEREO

ράδιο ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ

92.8 FM STEREO

Nikon
F90X
Ευρωπαϊκή
Κάμερα της Χρονιάς
1995-1996

Παρουσιάζοντας αυτό το ξεχωριστό βραβείο, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή Βραβείων σχολίασε: "Η Nikon έχει φτάσει ένα νέο υψηλό επίπεδο απόδοσης ειδικά με την F90X. Για τον επαγγελματία και τον τραπεζιτή είναι μια κάμερα που θα ανταποκριθεί σε οποιεσδήποτε συνθήκες λήψης χάρη στο πρώτης ποιότητας σύστημα φωτομέτρησης, την ταχέως αυτόματη εστίαση και την εργονομική κατασκευή. Ο χειρισμός εξασφαλίζεται ακόμη περισσότερο με την προσθήκη του MB-10 Multi-Power Vertical Grip, ενός αεσοσφύρας που χρησιμοποιεί αλκαλικές και μπαταρίες λιθίου. Η F90X είναι μια SLR μηχανή που προσθέτει μια ακόμη επιτυχία στο μεγάλο όνομα της Nikon."

Δικαίωμα συμμετοχής

Nikon
F90X
SCHOOL

ΥΠΕΡ
ΕΓΓΥΗΣΗ
2 ΕΤΩΝ

EUROPEAN IMAGING AND SOUND ASSOCIATION

Nikon 90

Μεγαλύτερη ταχύτητα, μεγαλύτερη ακρίβεια

Nikon

ΔΑΜΚΑΛΙΔΗΣ

Δ. & Γ. ΔΑΜΚΑΛΙΔΗΣ ΑΕ • Ζεφειρού 44, 175 64 Π. Φάληρο Τηλ.: 9410888 - Φακ: 9427058

ΦΩΤΟΤΕΧΝΙΚΗ®

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΕΓΧΡΩΜΗΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

κοντά στον
κινηματογράφο

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ:

Παπαναστασίου 148, Χαριλάου, Τηλ. 32 72 30, Fax: 32 72 31
Ωραιοκάστρου 6, Ηλιούπολη, Τηλ. 65 08 58
Μακρυγιάννη 37, Α.Ηλιούπολη, Τηλ. 66 99 93
Μ.Καραολή 2, Συκιές, Τηλ. 63 90 60

ΣΑΝΤΟΡΙΝΗ:

Φηρά, Τηλ. 0284/25.160

οι
Μεγάλες Στιγμές
του
Κινηματογράφου
στη
Μικρή Οθόνη
έχουν
Ένα Όνομα

Η ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΠΟΥ ΑΓΑΠΑΕΙ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

SELECT YOUR NETWORK

Welcome
magnet.gr

ολοκληρωμένες

λύσεις

για το

internet

στη

Θεσσαλονίκη

Τώρα και στην Αθήνα
με τη συνεργασία της Techlink.
<http://www.techlink.gr>

ADAX®

ΕΓΝΑΤΙΑΣ 117, 546 23, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ,
τηλ/fax: 031 205501, 219287,
e-mail: info@magnet.gr, <http://www.magnet.gr>

Let's Heineken

Απολαύστε και βραβεύστε τις
καλύτερες ταινίες!

Η Heineken υποστηρίζει τον
κινηματογράφο... τη συναντάτε
στις καλύτερες αίθουσες... τη βλέπετε
να πρωταγωνιστεί στις μεγαλύτερες
κινηματογραφικές διοργανώσεις. Θα την
ξαναδείτε και φέτος να παρασύρεται
στη δίνη της κινηματογραφικής μαγείας
του 38ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου
Θεσσαλονίκης.

Για άλλη μια χρονιά η Heineken,
βασικός υποστηρικτής του Φεστιβάλ,
θα περιμένει τη δική σας γνώμη.

Από 21/11/97 έως 30/11/97 στους
κινηματογράφους "ΟΛΥΜΠΙΟΝ 1",

"ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ" και στα περίπτερα του 38ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, ζητήστε τα δελτία συμμετοχής
για τα Βραβεία Κοινού, απολαύστε και βραβεύστε τις καλύτερες ταινίες. Αποτελέσματα της βαθμολογίας θα δημοσιεύονται
καθημερινά για κάθε ταινία, στην εφημερίδα "ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ". Η απονομή των βραβείων - στην καλύτερη ελληνική
και στην καλύτερη ξένη ταινία - θα πραγματοποιηθεί κατά την επίσημη τελετή λήξης του Φεστιβάλ.
Η αυλαία του 38ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης ανοίγει και σας περιμένει. Let's Heineken λοιπόν...

Heineken®

21 - 30/11

38th International Thessaloniki
film festival

CINEMA

ΒΡΑΒΕΙΑ
ΚΟΙΝΟΥ

<http://www.heineken.nl>

Η ΓΝΩΜΗ ΣΑΣ ΜΕΤΡΑΕΙ!

Η Rona Hartner, πρωταγωνίστρια στον *Αλλόκοτο Ταξιδιώτη*, κέρδισε το βραβείο γυναικείου ρόλου φέτος στο φεστιβάλ του Λοκαρνό, προσκεκλημένη των Νέων Οριζόντων μιλάει στο "Πρώτο Πλάνο"

Rona Hartner

"ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΙ ΤΟ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟ, Μ' ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ"

Είναι 24 χρονών έχει γεννηθεί στη Ρουμανία, η μητέρα της έχει συγγένεια με την Ελλάδα. Έχει σπουδάσει θέατρο κι έχει δουλέψει ως ηθοποιός σε ρόλους πρωταγωνιστικούς όπως η Αντιγόνη του Σοφοκλή. Έχει εμφανιστεί μέχρι σήμερα σε 11 ταινίες. Αγαπάει την αρχαία ελληνική ιστορία, την ποίηση του Αριστοτέλη και τους τραγικούς μας. Φέτος ήταν η τυχερή της χρονιά: ερμήνευσε τον ρόλο της τσιγγάνας, βραβεύτηκε στο Λοκαρνό, ταξίδεψε σχεδόν σ' όλο το κόσμο και βρήκε πρωταγωνιστικό ρόλο σε ακόμη μια ταινία που την εκφράζει. Σκηνοθέτης της είναι ο άγνωστος Χ, η ταινία θα είναι ανεξάρτητη και ανατρεπτική. Επειδή η τελευταία είναι στο στάδιο της προετοιμασίας η νέα ηθοποιός ήδη βρίσκεται στο αεροπλάνο της για το Παρίσι, όπου και συνεργάζεται με το γραφείο παραγωγής του Κώστα Γαβρά.

Τί έχετε σπουδάσει; Ποιό είδος κινηματογράφου προτιμάτε; Τελείωσα την Ακαδημία του Θεάτρου και του κινηματογράφου στο Βουκουρέστι. Έχω δουλέψει σε ποίηση όπως τα κείμενα της Σαπφώς στο θέατρο, στον Στανισλάφσκυ, Τσέχοφ, Γκρότοφσκυ. Μου αρέσουν οι ταινίες του Φελίνι της περιόδου του νεορεαλισμού.

Στον *Αλλόκοτο Ταξιδιώτη* ερμηνεύετε το ρόλο της τσιγγάνας. Ποιά είναι η εθνικότητά σας; Ο πατέρας μου ήταν γερμανο-εβραίος, γεννήθηκε στη Ρουμανία, παντρεύτηκε μια γυναίκα τσιγγάνα-ουγγαρέζα. Ήταν όμως παντρεμένη μ' έναν άντρα πολύ πλούσιο κι έτσι η ζωή της δεν είχε καμμία σχέση με τον πολιτισμό των τσιγγάνων. Η μητέρα μου είναι ένας συνδυασμός αρμένιας, ελληνίδας και ρουμάνας. Στη Ρουμανία πολύς κόσμος είναι διαφορετικής εθνικής προέλευσης.

Μιλήστε μας για την εμπειρία σας από τα γυρίσματα της ταινίας *Αλλόκοτος ταξιδιώτης*. Είχα φίλους τσιγγάνους, αλλά δεν ήξερα ποτέ από κοντά πως ήταν η ζωή τους. Όταν πήρα το ρόλο προσπάθησα να μάθω τη γλώσσα, το χορό και ν' αδυνατίσω. Αναρωτιόμουν για την ερωτική συμπεριφορά των τσιγγάνων. Μιλώντας με τσιγγάνες κατάλαβα πως δεν είχε καμμία διαφορά από την δική μου. Το κύριο στοιχείο των γυρισμάτων ήταν το πολύ κρύο. -12 βαθμοί Κελσίου. Μου έκανε εντύπωση πως το αντέχαν οι τσιγγάνες με τόσο ελαφριά ρούχα. Η εξήγηση ήταν ο πολύς χορός. Ζήσαμε τον πιο κρύο χειμώνα της Ρουμανίας.

Ποιά σκηνή από την ταινία σας σημάδεψε; Η σκηνή της φωτιάς στο τέλος της ταινίας ήταν η πιο συγκλονιστική. Έκφραζε κάτι από τις αναμνήσεις μου: το θάνατο του παππού μου όταν ήμουν σε ηλικία εννιά ετών. Ήμουν πολύ δεμένη μαζί του, ήθελα να φύγω μαζί του, ν' αυτοκτονήσω. Αυτό εκφράζει και την κλίση μου προς την τραγωδία. Μου αρέσει η κωμωδία, αλλά το πιο σημαντικό πράγμα για μένα είναι η τραγωδία. Το δράμα είναι κάτι το καθημερινό, μ' ενδιαφέρει κάτι περισσότερο.

Πώς ήταν συνεργασία με τον σκηνοθέτη Τόνυ Γκάτλιφ; Πιστεύω πως είναι ένας σπάνιος σκηνοθέτης. Εσύ ως ηθοποιός μένεις ήρεμος προετοιμάζεις τον ρόλο σου και νοιώθεις πάντα ένα βλέμμα που σε κοιτάει, πάντα. Μπορεί να τρώει, να κάνει άλλα πράγματα με το ένα μάτι όμως σε κοιτάει, σε νοιώθει. Έχω παίξει σε άλλες έντεκα ταινίες και κανείς δεν μου έδειξε τέτοιο ενδιαφέρον. Προσπαθεί να βγάλει το ρόλο από σένα (τον ηθοποιό), από τον ίδιο σου τον εαυτό. Έχει την ικανότητα να αποβάλλει από τον ηθοποιό το άγχος του. Εξαιτίας του έμαθα γαλλικά.

Ποιά είναι η εντύπωση σας για τη Θεσσαλονίκη; Ονειρεύομαι να έρθω στην Ελλάδα, ονειρεύομαι την ιστορία της, τις κατακτήσεις του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Ήθελα πολύ να έρθω έστω και για 2 μέρες ώστε να δω τί αντιπροσωπεύει για μένα η Ελλάδα. Βρίσκω τους Έλληνες και τις ελληνίδες πολύ όμορφους.

Συνέντευξη: Χρήστος Καλλιτσάς

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ / PROGRAMME

ΟΛΥΜΠΙΟΝ	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ	ΟΛΥΜΠΙΟΝ II	ΒΑΚΟΥΡΑ	ΕΓΝΑΤΙΑ	ΠΑΛΛΑΣ	ΝΑΥΑΡΙΝΟ
17:00 International Competition ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΜΙΑΝΕ ΠΑ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥΣ TOPLESS WOMEN TALK ABOUT THEIR LIVES 89' Harry Sinclair New Zealand / 1997 O.V. English • French subtitles	19:00 International Competition Η ΣΥΛΛΕΚΤΡΙΑ NEITOPERHO 97' Auli Mantila Finland / 1997 O.V. Finnish • English subtitles	16:00 Tribute Kanellopoulos ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΜΙΑΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΜΙΑΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ 98' Takis Kanellopoulos Greece / 1975 O.V. Greek	17:30 Balkan Survey Ο ΜΙΚΡΟΣ ΦΕΛΙΞ FELIX 87' Bozo Sprajc Slovenia / 1996 O.V. Slovenian • English subtitles	17:00 Tribute Chabrol ΑΙΓΟ ΠΡΙΝ ΝΥΧΤΟΣΕΙ JUSTE AVANT LA NUIT 106' Claude Chabrol France / 1971 O.V. French	15:00 N.H. Spotlight A. Sokurov ΜΗΤΕΡΑ ΚΑΙ ΠΙΣ MAT' Y SYN 73' Alexandr Sokurov Germany / 1997 O.V. Russian	15:00 N.H. 3x3 E. Morris ΕΚΤΟΣ ΕΛΕΓΧΟΥ FAST CHEAP AND OUT OF CONTROL 82' Enno Morris USA / 1997 O.V. English
18:50 Special Screenings Celebration of the Greek Playwrights Society ΤΟ ΚΑΝΟΝΙ ΚΑΙ Τ' ΑΙΔΟΝΙ ΤΟ ΚΑΝΟΝΙ ΚΑΙ Τ' ΑΙΔΟΝΙ 105' Iakovos & Giorgos Kambanelis Greece / 1968 O.V. Greek	21:00 National Competition ΤΑ ΧΡΥΣΑ ΜΗΛΑ ΤΩΝ ΕΣΠΕΡΙΔΩΝ ΤΑ ΧΡΥΣΑ ΜΗΛΑ ΤΩΝ ΕΣΠΕΡΙΔΩΝ 85' Sofia Papachristou Greece / 1997 O.V. Greek	17:45 Tribute Papas ΗΛΕΚΤΡΑ ELEKTRA 110' Michael Cacoyannis Greece / 1962 O.V. Greek	19:30 Tribute Ripstein Η ΩΡΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ LA HORA DE LOS NIÑOS 65' Arturo Ripstein Mexico / 1969 O.V. Spanish	19:00 Tribute Chabrol ΜΑΣΚΕΣ MASQUES 100' Claude Chabrol / 1986 O.V. French	17:00 N.H. Spotlight Tsai Ming Liang ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ HE LIU 116' Tsai Ming Liang Taiwan / 1997 O.V. Mandarin/Chinese • English subtitles	17:00 N.H. Spotlight A. Sokurov ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΚΥΚΛΟΣ KRUG VTOROJ 92' Alexandr Sokurov Russia / 1990 O.V. Russian
21:00 Out of Competition ΚΥΡΙΑΚΗ SUNDAY 92' Jonathan Nossiter USA / 1996 O.V. English	23:00 International Competition ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΕΡΑ ΕΠΤΑ TWENTY-FOUR SEVEN 97' Shane Meadows United Kingdom / 1997 O.V. English	20:00 Tribute Oliveira Η ΠΑΝΣΕΛΗΝΟΣ ΗΡΘΕ ΠΟΛΥ ΑΡΓΑ BENILDE OU LA VIRGEM MAE 110' Manoel de Oliveira Portugal / 1975 O.V. Portuguese • English subtitles	21:00 Balkan Survey ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΗΣ ΕΜΙΛΙΑ PRIATELITE NA EMILIA 87' Ljudmil Todorov Bulgaria / 1996 O.V. Bulgarian • English subtitles	21:00 Tribute Chabrol ΝΑ ΠΕΓΑΝΕΙ ΤΟ ΚΤΗΝΟΣ QUE LA BÊTE MEURE 113' Claude Chabrol France / 1969 O.V. French	19:00 N.H. Main Programme ΚΑΛΗ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ SILVESTER COUNTDOWN 85' Oskar Roehler GERMANY / 1997 O.V. German • English subtitles	19:00 N.H. New French Cinema ΚΑΛΑΜΠΗΝΤΚ ΜΕΧΡΙ ΘΑΝΑΤΟΥ CLUBBED TO DEATH 90' Yolande Zauberman France / 1996 O.V. French
23:00 National Competition Ο ΚΥΡΙΟΣ ΜΕ ΤΑ ΓΚΡΙ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΜΕ ΤΑ ΓΚΡΙ 98' Periklis Housoglou Greece / 1997 O.V. Greek		22:10 Balkan Survey (E. Zachariev) Η ΠΑΝΣΕΛΗΝΟΣ ΗΡΘΕ ΠΟΛΥ ΑΡΓΑ ZAKASHJALO PALNOLUNIE KESKI TELEHOLD 117' Edward Zachariev Bulgaria - Hungary / 1996 O.V. Bulgarian • English subtitles	23:00 Tribute Ripstein ΙΣΟΒΙΑ ΔΕΣΜΑ CADENA PERPETUA 95' Arturo Ripstein Mexico / 1978 O.V. Spanish • English subtitles	23:15 Avant-Premieres Ο ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ ΠΟΥ ΗΡΘΕ ΑΠΟ ΤΟ ...ΤΡΙΟ AUSTIN POWERS, INTERNATIONAL MAN OF MYSTERY 95' Ray Roach USA / 1997 O.V. English	21:00 N.H. 3x3 Gatlif Ο ΑΛΛΟΚΟΤΟΣ ΤΑΞΙΔΙΩΤΗΣ GADJO DILO 100' Tony Gatlif France / 1997 O.V. French/Rumanian	21:00 N.H. 3x3 Fridriksson ΤΟ ΝΗΞΙ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ DJOFREYJAN 103' Fridrik Thor Fridriksson Iceland / 1996 O.V. English
					23:00 N.H. Main Programme Ο ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ YUME NO GINGA 90' Shogo Ishi Japan / 1997 O.V. Japanese • English subtitles	23:00 N.H. Main Programme MIENT BENT 109' Sean Mathias United Kingdom / 1997 O.V. English

ΠΡΩΤΟ I R S T S H O T ΠΛΑΝΟ

Εντυπωσιακή αύξηση θεατών και εισπράξεων

το πρώτο διήμερο του 38ου Φεστιβάλ

Με αύξηση 55% στον αριθμό των θεατών και 30% στον αριθμό των εισιτηρίων έκλεισαν οι δύο πρώτες μέρες του 38ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, σε σχέση με το αντίστοιχο διάστημα της περσινής διοργάνωσης. Το σύνολο των εισπράξεων από εισιτήρια και κάρτες πολλαπλών προβολών ανήλθε στα 8,5 εκατομμύρια δραχμές, την Παρασκευή 21 και το Σάββατο 22 Νοεμβρίου.

Αναλυτικότερα 7.000 θεατές παρακολούθησαν το διήμερο τις προβολές της 38ης διοργάνωσης, 2.600 περισσότεροι από πέρσι. Πουλήθηκαν 2.000 εισιτήρια, διατέθηκαν 645 φοιτητικές κάρτες των 7.000 δραχμών και 54 του 20.000 δραχμών μέχρι στιγμής, ενώ πέρσι τις δύο πρώτες μέρες του δεκαήμερου κόπηκαν από τα ταμεία 1.500 εισιτήρια. Με δωρεάν προσκλήσεις εισήλθαν στις κινηματογραφικές αίθουσες της 38ης διοργάνωσης 250 άτομα, εκτός από την τελετή έναρξης στην οποία προσκλήθηκαν 700 άτομα.

Ματιές

Ο Μικρός Φέλιξ

του Bozo Sprajc (Σλοβενία, 1996)

Πρώτη μέρα του εμφυλίου πολέμου στην Γιουγκοσλαβία: 26 Ιουνίου 1991. Στην Σλοβενία μια ομάδα μαθητών μαζί με τον δάσκαλό τους επισκέπτονται, ένα τοπικό αξιοθέατο - τις σπηλιές της Postojna - για να δουν τον "Πρωτέα", ένα σπάνιο, παράξενο και τυφλό ζώο που ζει στα σπήλαια των Βαλκανίων. Μαζί με την ομάδα των μαθητών, ο μικρός Φέλιξ και μία καθηγήτρια από τη Βιέννη, ο οποίος θέλει να πάρει μαζί του ένα ζευγάρι από αυτά τα παράξενα ζώα. Μία οικογένεια Βάσκων από την Γαλλία, που ταξιδεύουν προς τα νότια. Μια ομάδα Τούρκων οδηγών νταλίκας που μεταφέρουν ένα φορτίο χημικών. Ένα τσίρκο που ξεκινά από την Τεργέστη για να πάει στην Σλοβενία.

Όταν εκείνη την μέρα η Σλοβενία, θα δηλώσει την αποχώρησή της από την Γιουγκοσλαβική Ομοσπονδία, όλα αυτά τα πρόσωπα θα βρεθούν ξαφνικά στην δίνη του εμφυλίου πολέμου - παγιδευμένα ανάμεσα σε στρατιωτικές μονάδες των δύο εμπόλεμων. Ένας πόλεμος που μόλις αρχίζει και οι απλοί άνθρωποι που βρίσκονται ξαφνικά παγιδευμένοι μέσα στον παραλογισμό του. Ο Sprajc, αδιαφορεί για τις ιδεολογικές, ιστορικές ή πολιτικές αιτίες του πολέμου που έρχεται και κοιτάζει περισσότερο τις επιπτώσεις που αυτός έχει στις ζωές των καθημερινών ανθρώπων. Η άποψη της ταινίας του είναι απλή: πίσω από τον κάθε πόλεμο υπάρχει πάντα το πρόσωπο ενός ανθρώπου που βασανίζεται και αγωνίζεται να επιβιώσει...

Δ.Μ.

“ΝΤΥΝΟΝΤΑΣ ΤΗΝ 7η ΤΕΧΝΗ”

ΜΥΛΟΣ, 22 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ - 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1997

Σε όλη τη διάρκεια της 38ης διοργάνωσης, οι τέσσερις όροφοι και το ισόγειο του πολυόροφου κτιρίου του Μύλου φιλοξενούν φωτογραφίες, video-clips, βιβλία αλλά και βραβεία Ελλήνων σκηνογράφων και ενδυματολόγων από τον κινηματογραφικό χώρο. Ειδικά τιμώνται, με δύο μεγάλα αφιερώματα, ο Βασίλης και ο Διονύσης Φωτόπουλος, τα δύο αδελφιστάθμος στην ελληνική κινηματογραφική αλλά και θεατρική παραγωγή.

σκηνικά και τα κοστούμια. Ανάμεσα στις οθόνες, διάσπαρτες γιγαντοφωτογραφίες σχεδίων και φωτογραφιών συμπληρώνουν την εικόνα του έργου τους. Επιπλέον, οι δύο όροφοι, σε ειδικά διαμορφωμένους χώρους αναπαριστούν το δωμάτιο της Μαντάμ Ορτάνς από την ταινία «Ζορμπάς», για την οποία ο Βασίλης Φωτόπουλος βραβεύτηκε με το Όσκαρ σκηνογραφίας. Επίσης το σκηνικό από την ταινία «Ορέστης», σε σκηνοθεσία Βασίλη Φωτόπουλου και σκηνικά και κοστούμια Διονύση Φωτόπουλου.

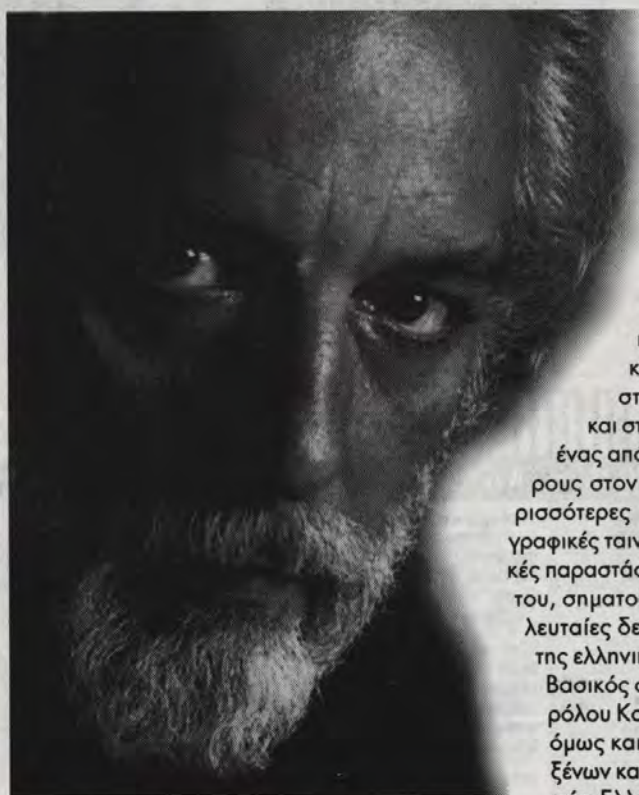
Στο ισόγειο του κτιρίου, ένα μικρό αφιέρωμα στους τρεις Έλληνες δημιουργούς που έχουν βραβευτεί με Όσκαρ, Βασίλη Φωτόπουλο, Θεώνη Βασιλάκη-Ολντρινς και Ντην Ταβουλάρη. Το κύριο μέρος της ιστορικής αναδρομής στην ελληνική κινηματογραφική σκηνογραφία και ενδυματολογία ξεκινάει από τον πρώτο όροφο, όπου παρουσιάζονται φωτογραφίες Ελλήνων σκηνογράφων και ενδυματολόγων, στιγμιότυπα από ταινίες, καθώς και σκηνικά, κοστούμια και βιβλία. Ο δεύτερος και τρίτος όροφος φιλοξενούν τα ειδικά αφιερώματα στο Βασίλη και Διονύση Φωτόπουλο. Ένα πολυθέαμα με 100 οθόνες τηλεόρασης μεταδίδουν video-clips σχετικά με τις δουλειές τους αλλά και αποσπάσματα ταινιών για τις οποίες έκαναν τα

Ο τελευταίος όροφος έχει διαμορφωθεί σε κινηματογραφική αίθουσα, όπου προβάλλονται ντοκυμανταίρ για την ιστορία της ελληνικής σκηνογραφίας και ενδυματολογίας, για τη ζωή και το έργο του Βασίλη και Διονύση Φωτόπουλου. Κάθε μέρα στις 12 τα μεσάνυχτα θα προβάλλεται μια ταινία της οποίας τα σκηνικά και τα κοστούμια έχουν κάνει οι δύο Έλληνες δημιουργοί. Με τη συνεργασία της Σχολής Καλών Τεχνών του ΑΠΘ θα πραγματοποιηθεί ημερίδα με θέμα τη σκηνογραφία και την ενδυματολογία στον ελληνικό κινηματογράφο.

Προς λειτουργία έκθεσης:
από τη 1 το μεσημέρι έως τις 3 το βράδυ.

Παρουσίαση...

ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Γεννημένος στην Καλαμάτα το 1943, ο Διονύσης Φωτόπουλος άρχισε να εργάζεται ως σκηνογράφος και ενδυματολόγος σε ηλικία 23 χρονών κι έκτοτε έχει κατορθώσει να επικρατήσει όχι μόνο στην ελληνική αλλά και στη διεθνή σκηνή, ως ένας από τους σημαντικότερους στον τομέα του. Με περισσότερες από 40 κινηματογραφικές ταινίες και 300 θεατρικές παραστάσεις στο ενεργητικό του, σηματοδότησε τις τρεις τελευταίες δεκαετίες την πορεία της ελληνικής σκηνογραφίας. Βασικός συνεργάτης του Καρόλου Κουν, σκηνογράφησε όμως και δουλειές αρκετών ξένων και όλων των σημαντικών Ελλήνων σκηνοθετών: Jules Dassin, Μιχάλη Κακογιάννη, Νίκου Παναγιωτόπουλου, Παντελή Βούλγαρη, Αλέξη Μινωτή, Μίνου Βολονάκη, Δημήτρη Μυράτ κ.ά. Συνεργάστηκε τόσο με το Εθνικό Θέατρο και το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος, όσο και με την Εθνική Λυρική Σκηνή. Επιδόθηκε όμως και στη συγγραφική δραστηριότητα. Εγγραψε τέσσερα βιβλία κι έχει να παρουσιάσει δημοσιεύσεις σε φιλολογικά περιοδικά και περιοδικά τέχνης. Έχει βραβευτεί πολλές φορές σε ελληνικά και διεθνή φεστιβάλ και η δουλειά του, για την οποία έχουν κυκλοφορήσει σχετικές εκδόσεις, έχει εκτεθεί στην Αθήνα, το Λονδίνο και την Πράγα.

γιάνη, Νίκου Παναγιωτόπουλου, Παντελή Βούλγαρη, Αλέξη Μινωτή, Μίνου Βολονάκη, Δημήτρη Μυράτ κ.ά. Συνεργάστηκε τόσο με το Εθνικό Θέατρο και το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος, όσο και με την Εθνική Λυρική Σκηνή. Επιδόθηκε όμως και στη συγγραφική δραστηριότητα. Εγγραψε τέσσερα βιβλία κι έχει να παρουσιάσει δημοσιεύσεις σε φιλολογικά περιοδικά και περιοδικά τέχνης. Έχει βραβευτεί πολλές φορές σε ελληνικά και διεθνή φεστιβάλ και η δουλειά του, για την οποία έχουν κυκλοφορήσει σχετικές εκδόσεις, έχει εκτεθεί στην Αθήνα, το Λονδίνο και την Πράγα.

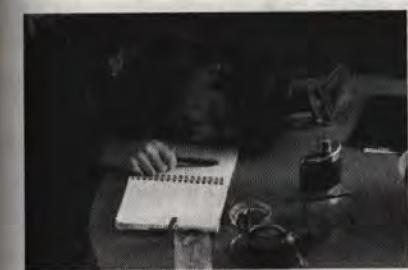
τα Βαλκάνια

Οι φίλοι της Εμίλια

του Ludmil Todorov (Βουλγαρία, 1996)

Σπονδυλωτή ταινία, που αποτελείται από επτά μικρές ιστορίες, είναι η ταινία του Λούντμιλ Τοντόροφ (Ludmil Todorov). Ως το κινηματογραφικό ανάλογο μιας νουβέλας -μιας ιστορίας μικρής και σύντομης με την οποία ο δημιουργός μπορεί να εκφράσει με σαφήνεια και καθαρότητα την οπτική του πάνω στην πραγματικότητα της χώρας του-, αντι-μετωπίζει την ταινία ο σκηνοθέτης.

Μικρές αυτόνομες ιστορίες, που κάθε μια ασχολείται με μία παράξενη παράδοση και αντισυμβατική ανθρώπινη συμπεριφορά, αποτελούν την πρώτη ύλη. Συμπεριφορές που δημιουργούν έκπληξη και απορία.

Όπως όταν είσαι ερωτευμένος και δεν θέλεις να δεις το αντικείμενο του έρωτά σου...

Ή όταν μπορείς να λες ψέματα και να έχεις ταυτόχρονα δάκρυα στα μάτια...

Όπως όταν κάποιος

είναι εξαιρετικά γενναιόδωρος, μόνο και μόνο για να μπορεί να κλέβει... Ή όταν η απελπισία είναι το ίδιο δυνατή με την αγάπη... Όλες αυτές οι μικρές ιστορίες που ο σκηνοθέτης αφηγείται, κινούνται στον ίδιο χώρο: Είναι οι διαφορετικές εκδοχές της ανθρώπινης ψυχής. Είναι το απρόβλεπτο της ανθρώπινης ύπαρξης. Είναι η ίδια η ζωή της σημερινής Βουλγαρίας που κρύβεται πίσω από τις εικόνες της ταινίας.

Με αυτές τις μικρές ιστορίες ο σκηνοθέτης χωρίς να αναφέρεται άμεσα στην πολιτική και κοινωνική κατάσταση της χώρας του, σχεδιάζει το πνευματικό πορτραίτο της Βουλγαρίας σήμερα...

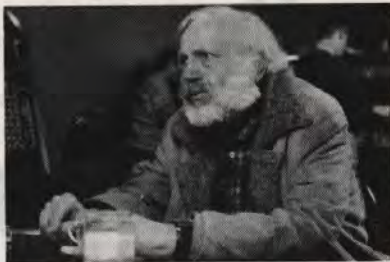
Δ.Μ.

Η πανσέληνος ήρθε πολύ αργά

του Eduard Zahariev (Βουλγαρία-Ουγγαρία, 1996)

Η τελευταία ταινία του Eduard Zahariev, το κύκνειο άσμα του, έχει στο κέντρο της ένα ηλικιωμένο άνδρα. Το κοινωνικό τοπίο είναι η Βουλγαρία μετά την κατάρρευση του κομμουνισμού και η κατάσταση με την οποία ο ηλικιωμένος έχει να συνδιαλλάγει είναι η έλλειψη επικοινωνίας με το οικογενειακό του περιβάλλον. Η παλιά ενόπλη της οικογένειας έχει, ανεπιστρεπτή, χαθεί: ο γιος του αναζητά τον εύκολο πλουτισμό, η νύφη του έχει χάσει κάθε τρυφερότητα και έχει γίνει συναισθηματικά αδιάφορη, ενώ ο εγγονός του έχει περάσει στον χώρο της παρανομίας. Ο ήρωας της ταινίας -στον ρόλο ο φίλος του σκηνοθέτη Itzhak Fintzi- μετά από μια σύντομη παραμονή στο Γηροκομείο, θα καταλήξει περιπλανώμενος στους δρόμους.

Ένα πραγματικό και ένα πνευματικό ταξίδι είναι για τον ήρωα, όλη η ιστορία της ταινίας. Μια περιπλάνηση στην σημερινή Βουλγαρία, μια κάθοδος - κυριολεκτική και μεταφορική- στα ερείπια και στην κό-

λαση των μετακομυνιστικών καθεστώτων. Αυτή η κάθοδος δεν είναι παρά η κάθοδος της ίδιας, της Βουλγαρίας στο τελευταίο σκαλοπάτι της κοινωνικής κρίσης. Τα πρόσωπα της ταινίας που περιβάλ-

λουν τον ηλικιωμένο ήρωα φέρουν όλη την σύγχυση και την κατάρρευση των αξιών, που το βίαιο πέρασμα στο καπιταλισμό προκάλεσε. Η ταινία είναι μια πραγματική κραυγή αγωνίας ενός ανθρώπου -του σκηνοθέτη-, ο οποίος καθώς εγκαταλείπει την ζωή νικημένος από τον καρκίνο, κοιτάζει πίσω του, στη γενέθλια χώρα του: το βλέμμα του δεν αντικρίζει την ελπίδα...

Δ.Μ.

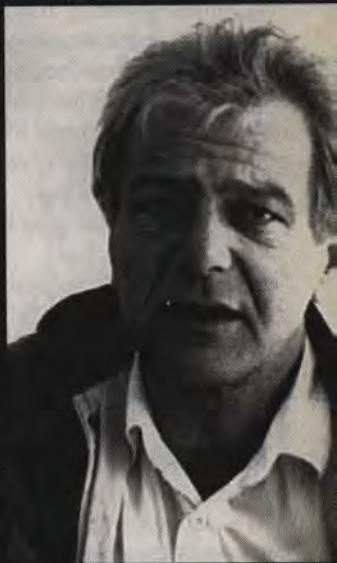
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Ο Μικρός Φέλιξ δεν είναι μια ταινία για το τέλος της Γιουγκοσλαβίας. Το βασικό κίνητρο που με ώθησε να κάνω την ταινία, ήταν η έκπληξη που ένιωσα εγώ και η γενιά μου, όταν είδαμε το τέλος μιας σημαντικής περιόδου για αυτήν την χώρα. Ήμουν προσωπικά -όπως όλοι της γενιάς μου- βέβαιοι ότι δεν θα υπήρχαν πλέον άλλοι πόλεμοι σ' αυτό το μέρος της Ευρώπης.

(...) Η μέρα που διαδραματίζεται η υπόθεση της ταινίας είναι μια από τις πιο σημαντικές στην ιστορία της Σλοβενίας (η ημέρα που η χώρα απεχώρησε από την ενιαία τότε Γιουγκοσλαβία και διακήρυξε την ανεξαρτησία της). Δεν με ενδιέφεραν οι ιστορικές παράμετροι του γεγονότος, αλλά η ανθρώπινη μοίρα που βρισκόταν πίσω από την ιστορία. Είναι τα πολιτικά γεγονότα που αντανakλούν στην ανθρώπινη μοίρα των χαρακτήρων. Παραδείγματος η σκηνή με τον πυροβολισμό στο κεφάλι [στο τέλος της ταινίας] είναι μια μεταφορά για τις συνέπειες του πολέμου.

(...) Η ταινία είναι μία σύνοψη, ένας συνδυασμός της μοίρας διαφορετικών ανθρώπων, από διάφορες περιοχές της Σλοβενίας. Συγκεντρώνονται όλοι, μία μέρα, σε μία τοποθεσία όπου και συμβαίνει όλη η ταινία. Στην ταινία τρία πρόσωπα σχηματίζουν ένα δραματικό τρίγωνο -ο Φέλιξ, η δασκάλα και ο διευθυντής του Τσίρκου. Η ταινία μιλά ουσιαστικά για το τι συμβαίνει σ' αυτό το τρίγωνο των χαρακτήρων και διαμέσου αυτών μιλά για την ανθρώπινη μοίρα όλων των άλλων χαρακτήρων. Η ταινία είναι μια κατάθεση των προσωπικών μου συναισθημάτων γενικά για τον πόλεμο και όχι μόνο για τον πόλεμο στην Σλοβενία. Αυτή η ταινία θέλει να είναι διεθνής.

(...) Με το σεναριογράφο της ταινίας μελετούσαμε για ένα περίπου χρόνο την τότε κατάσταση στην Σλοβενία και κάναμε συνεντεύξεις με τους πραγματικούς πρωταγωνιστές των γεγονότων. Είδαμε εγώ και οι συνεργάτες μου γύρω στις 10 ταινίες οι οποίες είχαν ένα μεγάλο πλήθος ηθοποιών: Αυτές ήταν σλοβένικες αλλά και αμερικανικές -κυρίως ναυτικές περιπέτειες και ταινίες με σεροπλάνα. Δεν επηρεαστήκαμε από αυτές, αλλά κοιτούσαμε να δούμε πως χειρίστηκαν αυτές οι ταινίες, το θέμα τους.

(...) Υπήρχαν πολλές δυσκολίες για να γίνει η ταινία. Καταρχήν όλες οι σκηνές γυρίστηκαν σε υψόμετρο 2000 μέτρων σε μία ερημική τοποθεσία, 60 χιλιόμετρα από την Λιουμπλιάνα. Καθώς δεν υπήρχε εκεί ξενοδοχείο, οι ηθοποιοί και το συνεργείο έμεναν σε τροχόσπιτα. Επίσης ένα άλλο πρόβλημα ήταν ο καιρός. Θέλαμε πάντα ήλιο, γιατί η ιστορία διαδραματίζεται σε μία ηλιόλουστη καλοκαιρινή μέρα και έχει σχεδόν αποκλειστικά εξωτερικά γυρίσματα.

Το βασικό πρόβλημα στον οικονομικό τομέα είναι ότι δεν έχει ακόμα καλυφθεί ο προϋπολογισμός της ταινίας από τους παραγωγούς της. Επίσης αντιμετώπισα κάποια προβλήματα με πολιτικές παρατάξεις στην Σλοβενία, οι οποίες δεν αισθάνονταν ιδιαίτερα ευτυχείς με την ταινία: Επειδή δεν παρουσίαζε τον πόλεμο με ένα ηρωικό τρόπο, αλλά περισσότερο έψαχνε τις σχέσεις των ανθρώπων που συμμετέχουν χωρίς να το θέλουν σε μία εμπόλεμη κατάσταση.

(η συνέντευξη δόθηκε στο συντάκτη του ΠΡΩΤΟΥ ΠΛΑΝΟΥ, Δημήτρη Μπάμπα)

ΒΑΣΙΛΗΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Παιδί της Μεσοπνίας του μεσοπολέμου, ο Βασίλης Φωτόπουλος σημάδεύτηκε βαθιά από τον τόπο του και όσα ο χρόνος και η ιστορία επιφύλαξαν στους ανθρώπους της γενιάς του. Τα πρώτα του βήματα στη ζωγραφική κατεύθυνε το τοπίο της αρχαίας Μεσοπνίας. Στη σκηνογραφία και το θέατρο, τ' άδυτα των ιερών στο μοναστήρι του Βούλκανου. Σε ηλικία 14 χρονών άρχισε να πουλάει ζωγραφικά του έργα και, τελειώνοντας το γυμνάσιο, βρέθηκε στην Αθήνα χωρίς καμιά βοήθεια. Εκεί, κατόρθωσε να αναλάβει τις πρώτες του σκηνογραφικές δουλειές, αρχικά για τη Λυρική Σκηνή. Γρήγορα, όμως, η ανάγκη του να μάθει από μέσα τη δουλειά τον έσπρωξε στην Ευρώπη. Στην επιστροφή του τη δεκαετία του '60, βρήκε μια Ελλάδα σε οργασμό δημιουργίας. Συνεργάστηκε με κορυφαίους του κινηματογράφου και του θεάτρου, σκηνογράφησε σειρά ταινιών και παραστάσεων, δύο από τις οποίες το «Αμέρικα Αμέρικα» του Καζάν και ο «Ζορμπάς» του Κακογιάννη του χάρισαν δύο Όσκαρ και τον οδήγησαν στην Αμερική. Στη Νέα Υόρκη των άκρων και των παιδιών των λουλουδιών, επί εννέα χρόνια δούλεψε σε κάποιες ταινίες, μία από αυτές του Κόπολα. Γυρίζοντας στην Ελλάδα, μετά την πτώση της δικτορίας των συνταγματαρχών, αντιλήφθηκε πως όλα είχαν αλλάξει και αποσύρθηκε στις Μπλιές του Πηλίου. Ακολούθησαν σημαντικές παραστάσεις, επιτυχημένες δουλειές που όμως δεν τον γέμιζαν. Επέστρεψε στην πρώτη του αγάπη τη ζωγραφική, για να εκφράσει τη δική του αγωνία για έναν άνθρωπο που πλέον δε ζει, αλλά επιζητεί, σ' έναν πλανήτη βαθιά λαβωμένο από την ίδια την ανθρώπινη πράξη και παράλληλη.

"Αυτές οι γυμνές, απροσπάτευτες φιγούρες που κοιτάνε απορρημένες το μέγεθος της ανοησίας μας είναι η δική μου κατάθεση τύπης απέναντί τους"

Cinematic sojourns. Myrto Paraschi and Tony Gatlif would seem an odd combination for a joint news conference but a common theme runs through their work.

Paraschi's *I epanastasi tis siopis* (The Revolution of Silence) being shown in the National Competition is a journey through early Christianity.

"It is a documentary but it's also a personal sojourn through Egypt, the Sinai, Israel, Jordan, Syria, Turkey and finally, home to Greece," said the archaeologist-director.

The Algerian-born Gatlif's films, screened as part of the New Horizons 3x3 programme, are also a journey in which he digs deep into his Gypsy roots. *Les princes* (The Princes, 1982) is an impassioned defence of Gypsy culture and life, while *Latcho Drom* (Have a Good Trip, 1993) delves into the history of the Rom.

Gatlif's most stylised and best-known film - as well as his latest - *Gadjo dilo* (The Foreigner, 1997) is about a young man's obsessive quest for the origins of a chant; it is being screened tonight.

Paraschi and Gatlif also apparently share a desire to bring their respective lives' passions to the screen. "It is neither the fame nor the money that has drawn me to the cinema," Gatlif said. "I like film because it leaves traces, it creates a memory."

Directing women. Asked about their experiences as women directors, it wasn't just the answers given by Kostoula Tomadaki and Auli Mantila that reflected the social and cultural differences between Greece and Finland.

Tomadaki, whose *Pes pos m'agapas* (Say You Love Me) is entered in the National Competition, said women directors had a tougher time than men as "they have to find different ways to win over crew, etc." Her comment was lightly disputed by Mantila who pointed out that "making film and making art is equally difficult for women and men."

Proof that Finland is miles ahead of Greece in its attitudes towards women was Mantila's six-month-old baby daughter happily burbling and cooing while bouncing on her mother's lap throughout the news conference. Leea Klemola, the actress who plays Eevi in Mantila's *Neitoperho* (The Collector) also had her baby in tow.

Sadly, in Greece bringing baby along to work is still unthinkable.

"I really don't want to generalise about how women are viewed or treated - it always depends on the IQ of the person you're working with," Mantila wryly noted.

Love me do. Love usually creates problems rather than solving them. But in *Pes pos m'agapas*, Tomadaki says, love provides the heroine, Hara, with a way out of her dilemma. Incidentally the title phrase, "say you love me," is not spoken by any character during the film.

Alter egos. The violent behaviour of Eevi, the lead character in *Neitoperho*, doesn't seem characteristic of either its lead actress or its director. Yet Mantila says it was a very easy film for her to make.

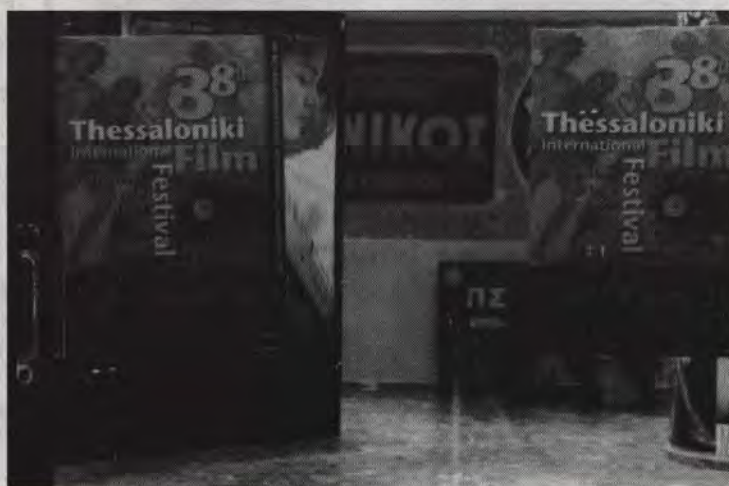
"You have to be cheerful in order to be a bitch," she said. "You cannot make films that are violent and dark if you are living in violence and darkness. I'm a bit ashamed to say it, but my life has been pretty safe."

Slice of life. The International Competition screenings continue today with the entry by New Zealand's Harry Sinclair, *Topless Women Talk About Their Lives*. The film, his first feature, focuses on the current preoccupations of four friends - one of whom is involved in writing a film about topless women.

By using friends' apartments for shooting and letting actors wear their regular street clothes, Sinclair is able to keep a tight focus on the interaction among the four characters, successfully recreating the casual, easy air of intimates.

Creating a collective memory

Out of the blues. Pericles Housoglou's "Man in Gray" (*O kirios me ta gri*) has been in a rut for thirty years when he tries to add colour to his life in the form of a holiday love affair.

Yorgos Michalakopoulos and Irini Inglessi headline the cast of this second feature-length film by Housoglou screened tonight in the National Competition section. This is the director's second festival appearance. An earlier film, *Lefteris Dimakopoulos* (Lefteris) had been screened in the International Competition in 1993.

Sleepwalker. In 1993 Paris-born Yolande Zauberman's first feature, *Moi Ivan, toi Abraham*, earned her a place in the new French cinema. Catch her latest film, *Clubbed to death* (1996), at the Navarino this evening where it is being screened as part of the New Horizons section. The story: Having fallen asleep on the bus, twenty-year-old Lola finds herself in the strange world of a local nightclub.

Man in (and out) of love. Bulgarian director Ludmil Todorov brings seven of his short stories to the screen under the collective title *Priatelite na Emilia* (Emilia's Friends, 1996). Each vignette dissects the paradoxes of human behaviour, such as a man's display of generosity as a means of hiding his thievery. Catch it this evening at the Vakoufa along with *Felix*, another film from the Balkan Survey section, and two films by Arturo Ripstein as part of the festival tribute to the Mexican director.

Golden stage. Many Greek cinema classics were based on theatrical plays - often adapted for the silver screen by the playwrights themselves using the same basic cast. To mark the centennial of the Society of Greek Playwrights, the 38th Thessaloniki Film Festival pays tribute to the still close ties between stage and screen with three films: Alekos Sakellarios's *I Germanoi xanarhonte* (The Germans are Coming Again, 1948), Yiannis Dalianidis's *Zitite pseftis* (Liar Wanted, 1961), and Iakovos Kambanellis's *To kanoni ke t'aidoni* (The Cannon and the Nightingale, 1968).

All three playwrights also rank among the most successful directors of the Sixties, the 'golden age' of the Greek cinema.

The three films to be screened as part of the playwrights' society centenary tribute feature some of Greece's best comedic actors - Vassilis Logothetidis, Mimis Fotopoulos, Dinos Iliopoulos, Thanassis Vengos and Dionyssis Papayiannopoulos. Catch Logothetidis, with Ilia Livikou and Georgia Vassiliadou, at the Olympion this evening in *I Germanoi xanarhonte*.

Freeze frame. Iranian director Abbas Kiarostami uses photography to unwind during filming, capturing the changing moods of his native land. A collection of these pictures went on display yesterday at Mylos. The exhibit includes photographs taken during the shooting of *Taam-e-gilass* (Taste of Cherry), for which Kiarostami won this year's Golden Palm at Cannes.

Many happy returns... This year marks the fifth anniversary of the festival's New Horizons section, which is holding a midnight birthday bash at Mylos on Thursday. Even though just a 'toddler' by festival standards, New Horizons has already made several innovations to its programme such as the 3x3 spotlight (three films each of three directors) "launched experimentally last year as a means of introducing a 'tribute' element to the section," said New Horizons programme director Dimitris Eipides. Another anniversary being observed during the festival is the centenary of cinema in Thessaloniki.

Quote, unquote. Finnish director Auli Mantila: "It's sad that the first thing we mention when we talk about cinema is money."

Diane Shugart

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 27 ΔΕΥΤΕΡΑ 24 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1997

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ

ΣΥΝΤΑΞΗ: ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΑΪΤΣΗΣ, ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΚΑΡΑΚΑΣΗΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΜΠΑΣ, ΒΟΥΛΑ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ,

ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ, ΝΤΑΪΑΝΑ ΣΟΥΓΚΑΡΤ, ΓΙΩΤΑ ΤΣΙΤΣΙΛΑ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΒΑΚΙΑ (ΖΑΡΖΩΝΗ), ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΤΥΠΟ ΜΟΥΤΚΟΣ

website: www.magnet.gr/filmfestival • e-mail: filmfestival1@magnet.gr

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ

